

GHIMPELUL

UNŪ ESEMPLARŪ

Pentru Capitală. . . . . 50 bani

Acéstă fôia ese uă dată pe septemână :

DUMINECA

Abonamentele se începū număi cu No. 1, 13, 26 și 39.

Abonamentele se facū în Pasagiulū Românū, No. 9 și 11; prin districte pe la corespondenți sēu prin postă, trāmițēndū și prețulū.

UNU ESEMPLARŪ

Pentru districte. . . . . 55 bani

PREȚUL ABONAMENTULUI

Pe annū pentru capitală	24 lei n.
Pe jumētate annū.	12 —
Pentru districte pe annū	27 —
Pe 6 luni	14 —
Pentru străinētate	37 —
Anunciuri, linia de 45 litere	50 bani.

Girante responsabile : EFTIMIE IONESCU.

A eșitū de sub presă și se află de vëndare : în Bucuresci la administrațiunea **GHIMPELUI**, în pasagiul român, și la librăria Socec pe podul Mogoșoiei, prin Districte pe la librării.

CALENDARU „GHIMPELUI“

PE ANULU 1874

Elaborat de 24 colaboratori, conținēndū 22 pagine gravure cu esplicarea în versuri, 69 poesii și 15 articole, în total 13 cōle octavo.

Prețul unui esemplarū 2 lei noi.

UĂ MINUNE!

Tōte abonamentele pe unū annū începūte cu No. 39, din 4 Noembrie anulū reposatū, și cele pe 6 luni începūte cu Nr. 13 din 4 Maiū, expiră cu Nr. 39 de la 4 Noembrie viitorū.

In conformitate cu usulū stabilitū de Ghimpesca redacțiune, s'a trimisū cāte uă carte de invitațiune pentru a grāi reabonarea și chiarū abonarea a tōtā suflarea globulū, cāci, cu primulū numărū după expirare, va suspende espedierea foii la tōte persoanele ce nu se vorū fi reabonatū.

Cu acéstă ocașiune ne permitemū a mai aduce aminte persōnelorū ce ne mai datorēzā, sū bine voēscā a grābi achitarea spre a nu ne mai pune în neplăcuta pozițiune a'i trece în catastihulū Draculū.

POVESTEA UNUI ȚERANŪ

Intr'ua țera ôre care
Unū despoticu Domnitorū,
Ca unū Tig u, în turbare,
Sfășia bietulū poporū.

Ređematū pe-a sea putere....

Vai, sclavagiulū întindea,
Și din cupa'i cu placere
Sānge inocentū sorbea

Sbirit sei cu-aversunare
Ne-ncetātū totū jefuiatū,
Și căduți în degradare,
Chiarū și pruncii biciuiatū!

In zadarū orū ce strigare...
Orū ce gemetū disperatū;
Nici ua mica îndreptare,
Nici unū plāsetū ascultatū.

In zadarū ȃicea poporulū :
Suferimū Maria tea!
Lupulū, totū Lupū! Domnitorulū,
Mai multū fruntē-și încrunțatū;

Prin trădare, umilire,
Elū și mai cumplitū sugea
Și cu sfortā spre peire,
Spre golgota-'lū imbrāncea!

Dērū trecu ȃilele-amare!
Unū lucēfarū aparū;
Ș'acea ora de Salvare,
In miū anime batu!...

Era ȃi de sērbātōre...
Prima-vērā suridea
C'aurora. Sāntulū sōre,
Viața, raze trimitea

Și poporū-'n bucurie
Hoi a mândra invārtea
C'a scapatū de tiranie
Și de lanțulū ce-'lū strāngea....

Voi, fiintelorū barbare,
Ce cu sānge... vē-'ugrāșatī,

De divina.... resbunare,

Ca și *Cunū*, tremurați!!

Unū Românū.

REVISTA POLITICOASĂ

Bucuresci 27 Optū-in-brāū, 7 Nouē-'n-brāū.

Jurnalulū «*Di a*», în numărulū sēu de la 25 Octombree curențū, se jăluesce cu unū focū mare publiculū, cā, *pressa* o pozițiune și a sbārilitū pana și a începutū să tune și să fulgere ca Jupit-rū, aȃndū-i animōsele cuvinte cu cari a întâmpinatū decretulū de convocarea corpurilorū legiuitoare, și prin care a arētātū cele trei cestiuni importante și arȃtōre ce daca s'arū supune unei soluțiuni patriotice, de cātre acei ce sūntū chemați a face fericirea țerei, apoi minunea a' ū fi din cela mai minunate.

Acele trei mari cestiuni sūntū : *Pressa*, *joncțiunile* și *juryulū*.

Etade ce se ocupā mereū domni de la «*Diua*»... Hei, ce se ȃicemū.... fie-care își trage s'ua pe turta sea! — Arēsta se sci de cāndū ē lumea a-ământulū de la neputū; nu ē vina nimēnui. Ș'și poi, ama' ili lectori, stāndū și jnd cāndū cu maturitate, vomū gāsi de sicurū cā aū mare dreptate, tāblițati noștrii!

Pressa, de vre-nā cāți-va ani, adusāndū de libertatea acordatā de art. 24 din Constituțiune, a devenitū așā de nesuferitā și i-juriōsā în cātū a scandalisatū și p' insuși multū rābdito-ulū și evlaviosulū Po. a-Tache, și pe tōtā ortocombaterilorū și strigoilorū joșotatū în ca ulū țerei.

Insā care *Pressă*? Ne-apāratū cā a opozițiunei —acea ū iada arȃgōsā și colțatā. —Ce vrei? Nu a mai remisū nimēu ne calomniatū! Nici faptele Creștinești ale parintesculū nostru Guverni, nici persōnele sūandicoșe care tō ū d'anna aū arētātū devotamentū și simpatie cātre ilustra și cea scumpa *Dinastie*, nici chiarū consciința cea mai purā, buniōā cumū ē a confatelulū *Nasarabescu*.

Hoțū, gheș staril, coțearil, prostituțiunea și ceș cu osciōre de ro n, n'au scapatū cu nici unū chipū să nu fi fostū atacați cu furie de țana revoluționarilorū și să nu fi fostū demontați intr-gei țeri... Astn-se ū, cāndū nu mai gāsește cine-va unū adăpostū, unū micū paravanū, dujā care să'ascundā fa, tele sēle *oneste* și *patriotice*, cumū să nu se ridicē protestațiuni?

Pentru ce ôra Foți-Logofetū, Prefectū, Sub

profecții, Primaru și toți agenții onoratei poliții, cari lupta din toate puterile spre a-și atrage dragostea Mirelei iubite, să nu și mai găsescă pace? O! *Presa*, a ajunsă prea departe!.. de necesitate dar a se astupa gura limbilor... Căci de altminterea numai de de trăitu! Pericolul amenință pe toți... Cestiunea e daru foarte gravă și prea bine faci cei de la «*Dina*» de luminează camerele care de va asculta aceste cereri, Huhul se le fie!..

A doa cestiune e Jonețiunile : ei bine, în privința acesteea înțelegem și mai clar, causele de care sunt împinși ne-necetată *Omenii ordinii!* Da, înțelegem pentru ce d-lor strigă pe toate tonurile : Jonețiuni și eru Jonețiuni!!

Scopul e forte deslușit... Cei ce slujesc altarului din altar mănâncă. Ce felu? de geba cineva lucrăză?

A cere jonețiune, este a cere ce-va de busunar, ce-va sunator și *luitor!* A toci condeile și busunarele numai de florile mărului nu ne vine să credem una ca asta. Ocaziunea e din cele mai însemnate și ca să fie perduta, aru fi cea mai mare gugumănie din câte au existat pînă acum! Unde mai puneți eru actele de mulțumire ce aru curga ca ploaia din partea Austro-Ungariei? A! Baciul Andrasy, se afla în culmea bucuriei și astepă cu nerăbdare rezultatul satisfăcător! Cine mai sunt amicii nostri! ei socotesc să se împărtășescă numai singuri de aplaudările României, sa lingă putina cu miere! Daru nu știe că și noi suntem, dinastiei și dorim Jonețiunile! Bravo, mai e indoiala! Ne-am regușit totu strigându... S'apoi ce felu? ce animă avem noi ca se vomu reu dinastiei nostre.

Nu suntem convinși destul din câte s'au petrecut pînă aci, că deca nu se va face plăcerea Austro-Ungariei, ne va ține în brațele d-er ca și pe frații nostri de peste Carpați pînă ne-o eși și ochii de atata dragoste. A! Domnilor roșii, faceți bine, și nu v'ei mai amestecați acolo unde nu v'ei ta capul! jonețiunile va deschide uă noa eră țerei... Știu ce d'ieri moralisti de la «*Dina*»! Le uram succed bunu în aceste castuni și locale gratis la Văcăresc.

Catu pentru a treia cestiune : Juriul, nu putem se d'icem de catu că, e forte inflăcărată și de care simte mare nevoe mulți pușcăriști!.. Și se nu v'ei închipiți d-v., că e vorba de pușcăriști de codru, ci de cei de orașe! — Jurați, după cum se vede tréba, nu prea priim-scu a li se unge osia ca se achiteze pe mulți din acei ce și bagă mână și prin lașile statului spre a le mai ușura... Și de aceea se cere revisuiri și încetări! Nu se p'ote mai bine... Și onorea va fi a acoloru cari au luat inițiativa!

Speram în curadă că corpurile legiutore se voru ocupa forte seriosu cu aceste trei cestiuni spre a bine merita cavaleria lui Andrasy și toate blagosloveniile lui Popa-Tache.

FOILETONUL „GHIMPELUI“

URDUBELEA SI NOROCULU (1)

Comedie originale cu cântece într'unu act

DE
ACABE

SCENA III

Cei de sus. Ghiță. (Intră prin stânga cu unu servet legat de gatu, în papuci, c'na farfurie în mâna stângă și oă farculiță în cea dreaptă; intă cântându).

Ghiță. Urdubelea
Intru într'na casă,
Urdubelea
Mă punu la masă;
Urdubelea
Suntă poroclită
Urdubelea
Aci-su venit!

(Vorbesce.) Pe onorea mea de cetățian liberu si fără funcțiune, noroculu a avut dreptu, căci totulu merge neted. Ca și fericitul Șahabama găsi unu palatu, unu palatu de porocelă cumu imi trebuia; uă mănecare cumu nici Mahometu n'a avut-o, deru mite Șahabama din o mie și una de nopti. S'apoi unu vinu... șampania de Copăcenii. Ce Copăcenii?! nectar, d'alu de nici p'în visu n'a bătut Șahabama! Numai cu una fericitul Șahabama mă întrecea : cu haremulu celu minunatu de felu de felu! S'apoi brunetele care mă inebunescu!.. și blondinele, ah! blondinele!.. Șahabama în haremulu lui, n'avea blondine... ași, de unde în Arabia?... daru smedile ce cusuru au? și cându sunt grasulii... durdulii s'apoi cându au și ochi albaștri sau crăpu! Și ochi negri între nisce gene lungi, ș'o sprincăuă neagră și desă pe unu obrazu alb ca... ca... ca cașiu! brrr... (ridându) ha, ha, ha, ha. Mănecare bună, vinu vechiu și femeii tinere! ha, ha, ha, ha, (cade pe

(1) A vedea numerile trecute.

Fritz, e pe drumu și aprupe de bariera. Toți berarii și cărnățarii sunt hotărâți a-i face uă primire splendidă cu masalale, ensă pe unu timpu norosu, de témă ca nu cumva luna să le facă vrenă rușine cum făcu mai d'ilele trecute fratelui s'eu, de-și ascunse fața de rușinea oficialiloru, căruia i se preparase de popa Tache uă primire și mai splendidă.

Noi îi uram bună venire, căci i s'a și preparatu unu locu în monumentulu historicu ce ne va lăsa regimulu dinastiei prin destrucțiunea coloru strămoșesci.

ADRESA DE CONDOLEANȚA

CATRE

CIORBAGI HYOTIS.

Stăpâne,

Noi agenți unu și unu, puși în slujbe pe alese Pe cându secretele fonduri în mână și se dedese, Auindu din zvonulu lumii ce vorbesce prin orasi C'ai fostu datu jos din agie tocmai ca unu bietu pungași, Ca nișce slugi ale tale din animă devotate, Venim adu cu umiliță la tălpile-ți luminate Să depunem actulu ăsta, ca resunet credinciosu Alu simțimentelor nostre ce ce ne subscrim mai josu. Primesce daru o stăpâne, actulu ce ți-lu presintăm Căci prin elu purtarea-ți demnă noi voim s'o adorăm

O! ce dulce amintire ce reminiscenți duiose Descerță în mintea noastră acele d'ile frumoșe Cându sositu de preste mare din fanarul depărtatu Puseși pentru prima dată pasulu p'astu pământu bogtu! Parcă te vedem și-acuma aidoma cum erai În splendidele-ți v'ginte ce cu fală le purtai: Uă fustanea trentuită compusă din bucățele În care se întesase nișce lighioane rele Și deprinse se ciupescă pe finariotă, cumplită, Erea, arhonda, costumu-ți imosant și strălucitu! Apoi fesulu tău celu mare, vopsitu numai cu untură Cu motu lungu negru-albastru ce ți trecea de nas și gură Apoi ileculu celu verde și opincile-ți de teiu, Te înfățișă, stăpâne, c'a p'unu ageră grecoteiu!..

Deru veniși și ca omu vrednicu deprinsu la neghisticie Luandū donița cu bragă te-apucași de meserie. Primulu comerțu merse bine — braga cumu seii e bănosă În scurtu timpu ea îți produse o poziție frumoșă Care îți deschise drumulu unu negoțu întinsu să faci Cu covrigi, dovleci, semințe și plăcintă și bogaci. D'aci n'colo fiindu siguru de câștig, de bogăție, Aruncași catu colo fusta și fesulu de calicie Și luai în schimb capela și-ți puseși unu ochelar, Și din javra de la Hio, te făcuși ciocoiu boiaru! Patrioții tei atuncea, auindu d'ăta schimbare, Se grăbiră se te chime — siguru pentru noua stare — În gașca loru ciocoiască parte activă se ieși, Să le fi frate de cruce luptă idu alături cu ei. Ensă, pare-mi-se, hoții mi te cumu trageau pe sfora Căci în ale loru saloane potindu-te la meseriă Să ieși parte la serată cu ba și gata jucandū cărți, Starea din covrigi, și bragă și-o făcuseră ciopărți — Așa este o! stăpâne, celu ce vine din Fanaru : Ori ce-ai d'or, ori ce-ai face, elu rămâne totu tâlharu. Deci, sleitu d'a tea avere și redusu la umiliță, Ca să-ți reincepi comerțulu ne mai fiindu cu putință,

unul fotolhu ridându și zăresce pe Maria) Ai?! una le mână! Ce v'ei spunem eu? suntă născutu într'na zodie cu Șahabama. Bălăioia mi-a eșitu înainte. Ei îi voi oferi imișora!.. Ai? ce d'iceți de asta?.. Și v'ei asigur eu totă frumusețea ei, că este c-a mai urată în haremulu meu; cea mai urată, o ciomă e pe lângă cele lalte, daru cându veți vedea brunetele (vorbindu cu publiculu merge spre ea.) S'apoi p'erulu asta de aur, umerii așcia de... a, ce umeri?! ce fasonu!.. (Elu s'apropie și o sărută pe umeri. Maria speriată se în torce și i trage repede o palmă).

Maria. A!..

Petre. Ce este!..

Ghiță. (Aparte, ținduși falca). D'astea n'a pățitu Șahabama!..

Petre. Înțeleg!..

Maria. (Către Ghiță.) Cine ești? ce vrei? ce cauți aci?

Petre. (A parte.) Se face că nu-lu cunosc!..

Ghiță. Cine sunt?! Ce vrei?! ce cauți aci?! ce felu! ce vorbă e asta?

Petre. Negreșitu... îi faci nisce întrebări de ochii lumii!..

Maria. Petre, cine e omulu ăsta?

Petre. D-ta trebe se-lu cunoscă mai bine, pentru că elu mi pare unu omu de casă? S'apoi, în cămașe și papuci la uă D-sora!.. Ei, Mario, în paragrafele poetice ale D-le nu mi-ai pomenitu nimicu de astu Domnișoru.

Maria. Petre îți juru : nu cunosc pe omulu ăsta cine e! Petre mi e frică, gonesc-lu de la mine (către Ghiță) Cine ești Domnule? și ce cauți aci?

Ghiță. Eu singuru nu mai știu cine sunt.

Maria. Elu nu răspunde; de siguru e unu hoțu.

Petre. Ce cauți aci Domnule? răspunde

Ghiță. (Luandū dreptu p'avață farfurie și dreptu spadă furculița se apără) Nu v'ei apropiați că facu primejdie

Petre. Răspunde-mi Domnule că te asvâr pe farăstră!

Ghiță. Nu te apropia că te sgării, te mușcu!

Făcuși tumba, ca mămuța, către șefii din orta, Și ei se milostivă și te puseă aga!.. Iată-te în fine agă cu ifosu triumfatoru, Iată-te ajunsu a bate românilor din picioru!..

Câte isbândi strălucite nu făcuși tu în agie Menite să întărescă iubita-ne dinastie Care suferea d'anghină, de friguri și de cholera Pentru că în astă țără devenise hahaleră!.. Nu e vorba, de și asta-ți are mai aceeași sortă Și-n cruda realitate ea există ca și mortă, Totuși a tea dibăcie și sistemul particularu De bite și de girbace adus tocmai din Fanaru, Flăimuculu de Șerbută durerea i-a alinatu Și d'a roșiloru curse... d'na camu dată, l'a scăpată! O! deru câte alte fapte mărețe și strălucite Ce animile simțitore făcea a fi fericite, N'ai făcutu tu Hyotachis prin meritu-ți personalu Până în césulu din urmă, miserabil și fatalu! Parcă te vedem aeva stându pe foteli la agie Și cu vocea-ți părintescă făcându-ne teorie : «Baeți, d'iceți toți ca mine : furu, furu, furu, vomu fura «Cătu agia și budgetulu în a nostre mâini va sta! Și cu alte dulci cuvinte, totu de-una triumfale, Ne mergea trébsiōra bine și nouă și dumatiale, Ensă, dupe totă lupta, de pe cătu te-ai sirguitu Iată, auđimū acuma că ai fostu destituitu! Bine, cumu se p'ote frate, ca întreaga stăpânire Să facă uă așa crimă vrednică de huidure? Au nu știe ticăloșă că ție îți datoreșce Esistența-i găunosă cu care se totu sălesce? Miserabil!.. uită astă-ți sincera tea devotare Și aruncă preste tine unu v'elu negru de uitare! Deru!.. puterea e la tine : și unu singurelu cuventu Și noi, p'astu ciocoi selbateci îi voru duce în momentu! Di, și ale nostre brațe încă pline de putere Pentru ei voru fi unu trăsnetu, o urgie, o durere! Di și băta revoltată, curățată de rugină Va da prima salutare pieptulu de cioclovina! Di deru și, o Hyotachis, s'auđimū cuventu tău Și în d'ata brațulu nostru să se schimbe în calu!.. Da auđi ce cutesantă, să te dea din postu afară Tocmai ei, d'aceiași clică, să-ți facă așa ocară! O deru suntem noi în stare cu tărie să luptam Și la rangulu teu, stăpâne, din nou se te înaltăm! Pen'atunci ensă primesce ale nostre salutări Și te rugăm, să ții minte și ale nostre purtări. (Urmăză 313 iscălituri ale Murăturiloru, spioniloru și capiloru de bande).

Copiatu dupe originalu de mine

Cocris.

GHIMPIȘIORI

Poporul relatandū incidentulu care era să provoe uă crisă Ministerială, apostrofăză pe d. Hiotu ce a avut să supere de d-lu Boerescu calcându-lu pe picioru, unde știe forte bine că are *racilă?*

La rândulu nostru observamū d-lu Nasarabescu pentru ce-și vără nasulu în această racilă?

*

Se vorbesce că furia d-lu Boerescu asupra d-lu Hiotu a încetat. Acesta ca mișlocu de împăcare i'a promis că reluându-și locul, va obliga cu poliția pe toți Bucurescenii d'a purta șoșoni de Switsera.

Petre. E unu scăpatu din balamuc.

Maria. E unu scăpatu din pușcărie!..

Ghiță. Ce mi-oru fi pregătind ei?..

Petre. Domnule, nu răspunzi?..

Ghiță. Ce să răspunzi? cându D-ta imi faci nisce întrebări... ca... ca...

Petre. Ca?!

Ghiță. Nisce întrebări...!

Petre. Ce întrebări?.. Răspunde uă dată!

Ghiță. Ei! vorbă scurtă, Domnule, ce vrei?.. Îți pare rău că mă află aci?.. Mă duc și pace bună!.. Altu ceva mai vrei?..

Petre. Să mi spuți ce cauți aci!

Ghiță. (Aparte.) Aia-i-aea!.. Veți că ce cautu eu aici?!

(tare.) Mă rog, nu mă năbușiți, ci eu binisorulu dați-mi voe autu se mă n'trebū pe mine, și cându voi ști eu,

apoi fiți forte siguri că veți afla și Damnévostră, căci de vreme ce eu nu știu, nu puteți ști D-vostră nici de cumu. (In sine.) Mă rog, ce cautu eu aici?.. A, da!..

Mă află în Cișmegiu; ei și ce face cu aea?.. știu eu?..

să vedem... În Cișmegiu acceptamū pe D-nulu Bune-nulu care mi făgăduise să vorbescă cu D-nulu Directoru de la Ministerulu... și fiindu că nu mai venea...

Petre. Ce totu spune elu?..

Ghiță. Elu imi făgăduise că va stărui de D-ul Di.

rectoru pentru uă funcțiune, de esemplu scriitoru în.

Ei și ce face cu asta?.. daru eu nu vroiu să știu asta;

vroiu să știu ce cautu aici... pe dracu?.. curatu pe necuratulu!

A... să vedem!.. Sedemū la masa paraponisiților,

acceptandū noroculu ca Șahabama din uă mie și una de nopti.

Petre. Domnule eu mi-amu perditu răbdarea.

Ghiță. (tipând). Deru eu!?

Petre. Spune mi uă dată ce cauți aci!

Ghiță. Daru tocmai aea mă întrebū eu, înțelege, uă

dată și nu mă zăpăci mai rău! (aparte) Să vedem... găsescu nnu peticu de hărtie (scote o fășioră din bo-

lunară) Flămândă, săracă, pornescū, ajungū la N. 7.

Marți s'era luna strălucea pe ceru ca unu chipu de fată mare. Atmosfera era încărcată. Ceva sinistru părea că pândesce în ceru. De nă dată luna începu să se întunece, svârcolaci o mâncau.

— Semnu rău, începu să murmure cetățenii; ce nefericire se va mai întâmpla? Și toți asce tău tremurându. Dără în ac-la-i timpu surlele și tobele anunțară intrarea Măriei Săle în Capitală.

Unu bătrănu clătind capulu dise: fi-va numai atât?! și cuvintele lui fură inganate de țipătulu cucuvelei pe clopotnița Bisericii Crețulescu.

De capulu cui?

Sigur că *Monitorulu oficială*, *Diua* și *Pressa*, voru spune în celu d'antăi număr.

Ministerulu se cărpi cu d. Al. N. Lachovaris, pentru ca să se rupă și mai rău, căci Cărpitul Cărpelă nu va rămânea pe din afară, și din acestă casă se va cauza tumba complectă a întregulu cabinetu, formându-se altulu de bădăranulu boeritu din aceste celebrități:

1 Bon Boerescu, Interne și președinte.

2 Cărpelă Cărpitul, la culte și distrucțiunea publică.

3 Petrache Cecropidache, la esterne, fiindu că a fostu închis în pușcărca din Sibiu pentru dragoste săvârșită cu mărtoga Olova, din care causă ș'a rastu mustățile.

4 M. Romniceanu, Lucrări publice, fiindu că cunoșce arta de a invia cșilofagit.

5 Ranetă, la Resbelu, pentru meritele sële de năbădăiosu.

6 Vasilescu din Argeșu, la justiție, ca celu mai bunu geambașu de cai.

7 Moruzi din Galați, la Finanțe, care va înlocui la cazulu de vacanță și pe cucernicul Tache, Ticiu, Hamal și Geambașu.

8 Epurache Costache Manolache, pentru clasa de mișlocu din care să trage și familia lui Hopințolă.

De sigur că acestă Ministeru va eclipsa chiaru sorele nu numai lună.

CORESPONDENȚA DIPLOMATICĂ INTRE D. CANTARAGIU ȘI CICROPIDACHE

Scumpulu meu reprezentant!

Inalta diplomație este arta esclusivă a omenilor ordinei dată de iubita noastră prevedință. Positivismulu și adevărulu nu potu încăpea în majestoa casă a diplomației, acestea își pôte găsi locul numai în bordeile nebunilor de roșii și pe care i-amu porsuivarisitu atâtu în câtu suntu mai es-terminați, mulțumită agerimei mele, golășei mei și-o pôte proba ori cându.

Sciu și suntu chiaru convinsu despre sprijinulu și capacitatea ta. Nu voiu uita că și suntu obli-

gatulu pentru lupta ce ai subținutu în cerculu Avolo cu dreptu cuvântu ești un martiru alu drapelulu ordinii pe care l'ai susținutu conformu principiulu stabilităței. Sciu câtă activitate diplomatică amu desfășuratulu pe lângă tôte puterile pentru scôterea ta din tumurluculu Sibiulu? Am dimisionatulu chiar pe aprigul nostru împăciitoru de la Roma, fiind că n'a pututu fi la înalțimea situațiunei ce arta diplomatică îi impunea pe lângă sfantul scaunu, și pe care îl rezervazu ilustrulu nostru Tache, la casu de vacanță.

Sciu asemenea, pretestulu concentrării armatei, aceste tôte numai pentru tine le-amu făcutu. Mai trebuie să sciu, că postul de aginte la Roma, și lam rezervatulu ție pentru câte-va zile, și în urmă vei fi numitulu ambasadorulu la Berlinu, și prin mijlocirile lui Flaimuculu vei fi numitulu și decanulu, acestea tôte numai pentru distinsele tale merite de diplomatulu consumatulu, precumu m'a asicuratulu chiaru mărtoga lui Avolo, cu care tu făceti giumbușuri.

Nu uita la întorcerea ta în țără a'mi comisiona și mie nă mărtoga nemțescă de prin cercu, pentru a mă mai spela de csanamo-asela în care m'amu cufundatulu cu viața ce ducă, căci aru fi nedemnu pentru noi a trăi precumu trăescu toți proștii, alminterea nu aru mai avea cuvântu a ne numi boeri mari și illustri diplomați.

Scuză-mă decă n'am pututu reuși să scapulu pe Hiotis din cornele taurulu Boerescu. Amu pusulu mijlocitorulu ca să împace pe ilustrulu nostru protector cucernicul Tache, speru să ajungem la unu bunu rezultatulu, și apoi vom proclama *independința noastră* și atunci să te puț pe chieftă și chiuhanu.

Vești de mi fă ce-va voturi, fiindu că udată cu proclamarea independenței mă voi proclama și pe mine, cându te voiu numi președinte de consiliu cu trei portofolii.

Mai date pe la iubita sufletulu meu, și consoléz'o spre a nu și pierde speranța. Eu am fostu pe strada luterană la vechia ta iubita, e focu pe tine de cându a aflatulu frinderea ta cu Olova, acestulu pocinogu și-l'a făcutulu afurisitulă ala de *Ghimpe*, dără în cele din urmă amu convins'o, că noiomenii cei mari ne prostimulu, decă vomu crede ca mojiicii numai în căminulu conjugalulu, și mai cu semă ca orientalulu întră chiaru în obiceiurile noastre de a avea mai multe haremuri. I-amu datulu ca exemplu pe Hiotis care anululu trecutulu în teatru se luptă cu unu teatru întregulu pentru a și susține plăcerile sele orientale.

Mă ducă în consiliu unde suntu așteptatulu pentru

oprescu să mă mai faci nebulu, este pentru că eu Ghiță Urdu-belea...

Petre. (Înterupându-l). Mă rog... camu curi să întâmplare, dără amu înțelesulu îndestulu de bine totu: acestulu biletulu care și-a cădutu în mână a causatulu venirea dumatiale aici! Și și spu dreptulu, domnule Ghiță, că bine ai făcutulu de ai venitulu a-i căci altmintrelea, nu sciamulu unde să te găseșcu. Potu dice curatulu că...

Ghiță. Că dracu m'a trimisulu aici!...

Petre. Ba din contra, noroculu dumatiale, căci nu sciamulu unde să te găseșcu să-ți dau numirea în funcțiunea, de o cam-dată, scriitorulu (Scotându din buzanaru o hărtie și dindu-i lui Ghiță).

Ghiță. Cumu? Dumneța esci Directorulu?... Ce minune!.. (către public). Ce vă totu spunemulu eu?.. (veselulu).

Noroculu, noroculu
Aci mă trimite
Și mi dice că i loculu
Ce multă simi promite.

Noroculu d'astă-dată
Cu milostivire
Elu însuși mi-arată,
Dramulu de fericire!..

Petre. Mario, eramulu amândoi înșelați; acestulu băeatulu e săraculu dără forte onestulu; și câtulu pentru nebulie, amu fostulu și mai înșelați: celulu pușinulu cum mi l'u recomandă domnul Bunenu, unu amiculu alu meu care n'are obiceiulu să mi recomande nebuni....

Maria. Unu băeatulu săraculu?!

Petre. Decă n'o fi prea desceptulu, dără e forte onestulu, și cândulu ai sci pentru ce ș'a perdutulu funcțiunea, atunci... Mario, te asiguru că atunci și tu l'ai iubi ca mine și ca amiculu meu Bunenu.

Ghiță. Aaa! acumulu mă ducă la proprietarululu meu să i dau o gură pentru insulta ce mi-a făcutulu săptămâna trecutulu. (către Petre.) Scumpulu meu domnu protectorulu, înainte de a mă închina spre a pleca; i ainte

a lua câte-va decisiuni patriotice; cândulu te vei întorce, dă pe la mine ca să punemulu țerra la cale împreună. Amu pusulu și eu la cale a și se face nă priimire strălucită.

La revedere, rămăindulu alu tēu frate
Canteragiu.

POETULU

O, dulce Libertate! de ce ai părăsitulu
Acestă țără-n care multulu secolulu ai domnitulu?
Căci sciu că, fără tine în veci nu pôte fi
Nici mare, nici fericire; nu pôte viețui.
Tiranii și despoții cumplitulu o jefuescu,
Ș'amarulu își ridă de dēnsa, o sugulu, o chinuescu!
Barbari pân la turbare pe fruntea și împletuescu
Cunune vai, de spinuri. Căderea și pregătescu.

LIBERTATEA

Îți spunulu: aci, amorulu... de multulu s'a moleșitulu,
Și brațe și mândrie și dor... s'au amorțitulu.
Aci, pușini suntulu cari cunoscu câtulu prețiuiescu.
Cei l'alți adorulu pe *Momulu*... pe mine mă gonescu.

Dar cândulu ah, în unire, lucra-vorulu totulu mereu
La opere frumose, atunci... atunci și eu,
Pe cale le-oiu așterne profumătoare flori
Și-n fruntea lorulu luci-voiu ca miș de miș de sor.

Un Român.

RECLAME POSTALE

Rugămulu pe onorata direcțiune postale a ne spune:
De ce șefululu stațiunulu Roșiorii de vede, nu voescu
a da foile D-lui Costache Protopopescu?

Asemenea și la Turnu Măgurele cu D. Tudorache Mihăescu? precumu și D. N. I. Moldoveanu, la stația Titu?

Este legale aceste confiscări? Aceste abuzuri facu onore Direcțiunei?

Face-se-va îndreptarea cuvenită? Nu credemulu fiindu că ni s'a promisulu și altă dată îndreptare, și cu tôte astea aceea dorită îndreptare nu o mai vedem; totulu ce vedem este continuarea abuzulu.
Ce să credem?

BIBLIOGRAFIE

A eșitulu de sub presă și se află de vëndare la tôte librăriile cu prețulu de 50 bani gentila comedie.

SOCRULU UNUI GINERE

DE
MILERU

Teatru Românesculu, Duminică 28 Octombrie,
1873, **Cuvântulu mortulu.**

În curăndulu **Muschetari** dramă. **Ce scie satulu nu scie?** Comedie.

chiaru de a și mulțumi pentru bine-facerea de a m da funcțiune, cerulu să mă erți, măcarulu că e răă voea mea, că amu intratu urdu-belea în casa dumatiale.

Petre. (aparte). O! ce idee! Să cercămulu (tare). Scuză se cuvine dumneei pentru că te afli la...

Ghiță. Mă ertați... și vă asiguru... ca...

Maria. A, domnule! Nu face nimiculu, și vă rogulu să credeți că câtulu de desulu ne veți visita, atăta plăceri ne veți face.

Ghiță. Esci prea bună... (către Petre) E prea bună cu-cōna, dumatiale.

Petre. Te înșeli domnule.

Ghiță. Suriōra Dumitale...

Petre. O, nu!

Ghiță. Verigōră...

Petre. Nici!

Ghiță. Dără n'o fi cum-va fiia Domniei vōstre?

Petre. E protejata mea.

Ghiță. Cumulu? e protejata protectorulu nostru? Ce omulu bunulu esci domnule protectorulu!.. Va să dică casa e a dumatiale?

Petre. O, da!..

Ghiță. Ce fericitulu esci dumneța! (către Petre) Protejata dumatiale e multulu mai fericitulu de câtulu protejatulu, celulu pușinulu nu pôte s'o insulte unu proprietarulu ca pe mine!

Petre. Are și douē sute de galbeni în sunători.

Ghiță. O!.. ce armoniosulu! asta e unu concertulu care nu s'aude desulu și de fie cine.

Petre. Are și mobila.

Ghiță. Nu e luatulu în chirie?

Petre. O nu, are și unu grădină frumōsă pe lângă curtea cea mare și spațioasă.

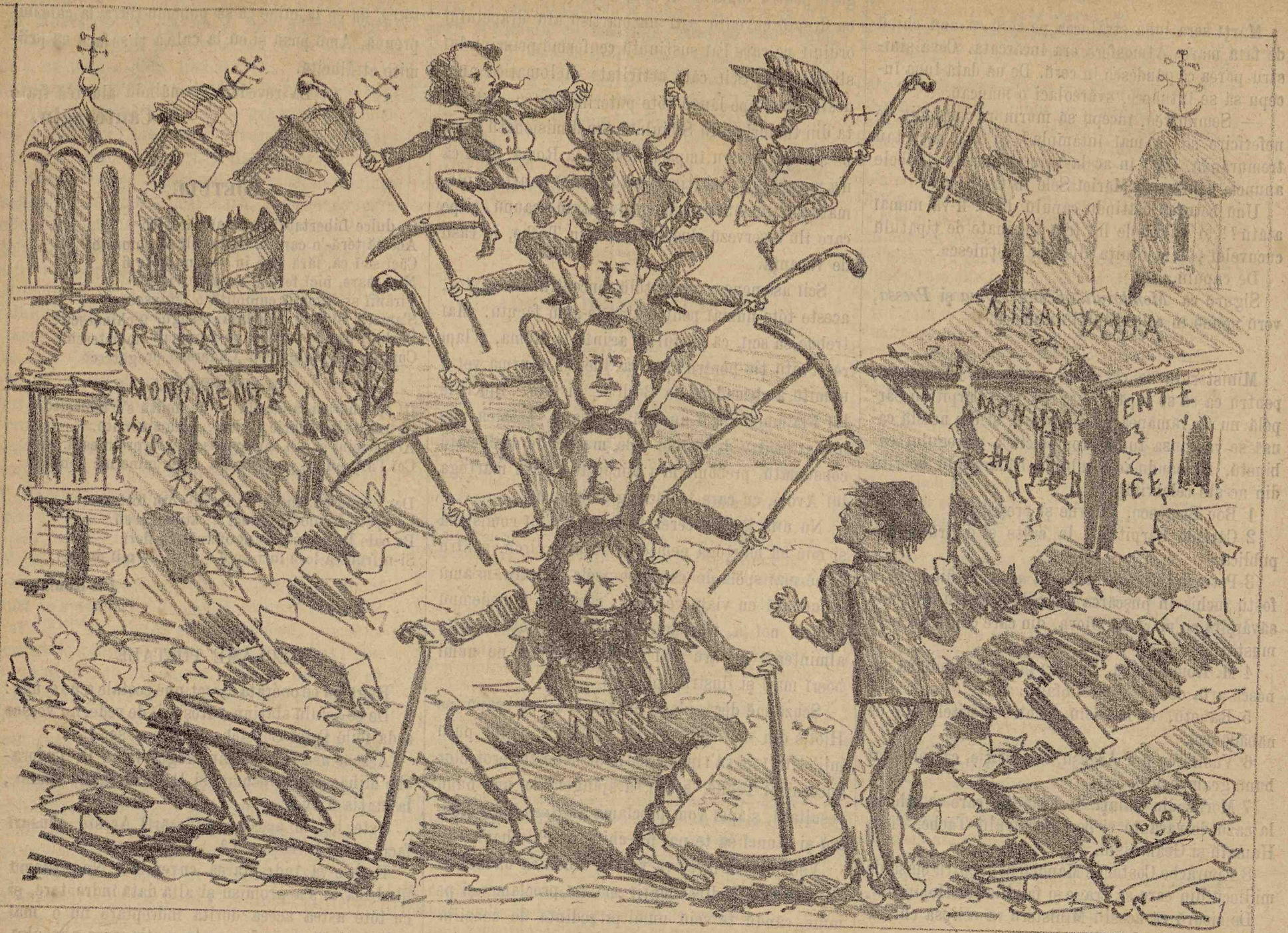
Ghiță. Și unu grădină!?... (către Maria) Dōmnă... Domnișōră... mă ertă, esci, esci, bogatulu unu zarafulu dereu.

Petre. (Încetulu lui Ghiță) și dec'ăi vrea a și împărți ac-cesta amēnduoi.

Ghiță. Cumulu, dac'ăși vrea?

(Va urma).

— Liebe Fritz, astă monumente nu'î pună. Noi să faşă monumentă. Est locă şî pentru tine aişî susă.
 — Aşa monumentă nu trepuie la mine, liebe bruder. La mine trepuie geld multă.

— Fiţi siguri, stăpârîi mei, vocea vóstră se va face cu orî ce preţă.
 — Să nu ciăcniţi, tâlhariloră, că vė amă în mână, de şî suntă cu voi şî intre voi, c'apoî vė facă de mē tîneţi minte.